

РЕШЕНИЕ

№ 605

гр. Пловдив, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана Ил. Костадинова

при участието на секретаря София Г. Чаушева
като разгледа докладваното от Диана Ил. Костадинова Гражданско дело № 20225330112906 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 150 от СК.

Постъпила е искова молба от Н. Р. Д., чрез нейната майка и законен представител Г. Н. И., против Р. А. Д., в която твърди, че с решение № 190/15.01.2016 г., постановено по гр. дело № 5271/2015 г. по описа на Районен съд – П., I бр.с., ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка на ищцата в размер на 150 лв. През изминалия период от време, вече 7 години, се изменили обстоятелствата, при които е била присъдена издръжката. Размерът ѝ сега не съответствал на нуждите на детето, с оглед възрастта и икономическата обстановка в страната. От септември месец ищцата била ученичка в ***** клас на СУ ***** , редовна форма на обучение. Освен това детето посещавало театрална школа ***** и английски езиков център ***** . Майката работила като ***** и получавала средно около 1100 лв. брутна заплата. Освен това била и *****, за да може да допълва доходите си. Двете живеели с родителите на майката в тяхно жилище и именно те помагали при отглеждането на детето. Въпреки това майката често плащала част от сметките, защото родителите ѝ били възрастни и болни хора и нямали достатъчно доходи. Детето имало все по-големи нужди – за учебници, помагала, пособия, за нови дрехи, такси за интернет и специални занимания. Искало да излиза с приятели, да ходи на кино, на театър и да пътува. През настоящата учебна година на детето предстояло да кандидатства в средно учебно заведение. За това ѝ били необходими средства за уроци с оглед справяне с външното оценяване и кандидатстването след това. Към момента ответникът заплащал месечно единствено присъдената издръжка. Същият работил, но незнайно къде и ищцовата страна не знае какви доходи получава. Направено е искане съдът да постанови решение, с което да измени размера на присъдената издръжка от 150 лв. на 220 лв. месечно, начинаей от датата на подаване на исковата молба – 08.09.2022 г.

В срока за отговор по чл. 131 от ГПК не е депозиран такъв от ответника.

Пловдивският районен съд, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

Между страните не се спори, че Н. Р. Д., ЕГН ***** е дете на Г. Н. И., ЕГН ***** и Р. А. Д., ЕГН *****.

Видно от представеното Решение № 190/15.01.2016 г., постановено по гр. дело № 5271/2015г. по описа на Районен съд – П., I бр. състав, влязло в сила на 09.02.2016г., ответникът Р. А. Д., ЕГН ***** е осъден да заплаща на малолетното дете Н. Р. Д., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Г. Н. И., ЕГН ***** месечна издръжка в размер на 150 лв. /сто и петдесет лева/.

От разпита на допуснатия свидетел на ищцовата страна Ц. М. А., без родство със страните, става ясно, че свидетелката познава родителите от около 10 години, както и детето им. Н. учи в училище ***, като посещавала и уроци по английски, математика, български и театрално изкуство, което струвало около 300 лв. Детето живеело с майка си и баба си в тяхно жилище. Свидетелката не била виждала баща ѝ да я взима или да имат някакъв допир. Последно преди две седмици закарала Н. на един от курсовете по английски, заедно с майката. Детето не споделяло да е получавало пари или подаръци от баща си, не били разговаряли на тази тема. Грижите за Н. се поемали изцяло от майката, а понякога и от баба ѝ. Бащата преди *****, но в момента не знае къде работи. Майката осигурявала на детето около 30-40 лв. за цялата седмица за училище, които не били достатъчни. Свидетелката и майката били колежки. Майката споделяла какви са разходите на детето средно за месеца – около 500 лв., даже и повече, предвид извънкласните занимания, които Н. посещава.**

Съдът кредитира показанията на разпитаната свидетелка на ищцовата страна, тъй като същата пресъздава непосредствените си впечатления от отношенията на страните, не си противоречат и съответстват на събрания доказателствен материал по делото.

От изготвения по делото социален доклад от ДСП – П. става ясно, че по данни на майката, двамата с бащата се запознават през 2008 година. Живели са на семейни начала една година. Сключват граждански брак през *** година. От брака си имат родено едно дете Н. Д. Г. И. и Р. Д. се разделят през 2011 година и бащата се връща да живее в гр. С. В началото на брака между нея и съпруга ѝ съществувало доверие и разбирателство. С течение на времето взаимоотношенията помежду им охладнели и към настоящия момент са влошени. Майката споделя, че в съдебно решение е определен режим на лични контакти между бащата и детето – всеки първи и трети уикенд в месеца с преспиване и 30 дни през лятната ваканция, но до момента режимът на лични контакти не се изпълнява. По данни на детето, след раздялата на родителите – не е гостувала на баща си с преспиване, дори и през коледните празници, защото самата тя не желае. Допълва, че не се чувства добре с баща си. Никога не я е взимал през лятната ваканция, не са ходили на море или балкан. Споделя също, че дори и по телефона не се е обаждал. Майката казва, че се старее да осигури потребностите на детето, съобразно възрастта ѝ; че не ограничава контактите на детето с баща ѝ. По данни на майката, бащата предоставя средства за издръжка в размер на 120 лв. месечно, които по нейни думи са крайно недостатъчни.**

Основни грижи за момичето полага майката, която получава сериозна подкрепа – морална и в сферата на ежедневно обгрижване от нейната майка. Г. И. не споделя за възникнали проблеми в отглеждането на детето. Казва, че дъщеря ѝ е умно и здраво момиче, което бързо усвоява навици, и тя няма опасения относно бъдещото ѝ развитие и отглеждане. Личен лекар на детето е д-р *****. Майката не споделя за здравословни проблеми, момичето рядко боледува от вирусни инфекции, по нейни данни всички имунизации и профилактични прегледи са извършени. С детето живеят в жилище, собственост на бабата по майчина линия, от което майката притежава 1/6 идеална част, в него живее и бабата по майчина линия. То се състои от спалня, хол, кухня и сервизни помещения. За момичето са осигурени необходимите условия и удобства, съобразно възрастта и потребностите ѝ. Майката работи като ***** към фирма *****. Получава трудово възнаграждение в размер на 1100 лв. месечно.

Н. не поддържа отношения с бащата и неговите роднини. Момичето споделя със социален работник, че поддържа приятелски отношения с децата от училище и от квартала, в който живеят. Н. е на **** години. Детето е с нормално физическо и психическо развитие за възрастта си. При срещата е с подходящо за сезона и възрастта си облекло. Добре адаптирана е към социалната среда. По време на разговора момичето е любезно и приветливо, бързо влиза в контакт със социалния работник. Между майката и детето се наблюдава силна емоционална връзка и доверие. Н. е ученика в ***** клас в СУ *****. Детето споделя, че не среща затруднения в усвояването на учебния материал. Момичето ходи на уроци по математика, английски и актьорско майсторство, за които майката заплаща 310 лв. месечно.

Наблюдава се здрава емоционална връзка между майката и Н.. Детето разчита на подкрепата от майка си. В нейно присъствие момичето е спокойно. Момичето споделя пред социалния работник, че не желае да контактува с баща си, поради това, че не се чувства добре с него. Н. казва, че се чувства много добре както с майка си, така и с баба си. Не е наблюдаван контакт между бащата и детето и ОЗД не може да изрази становище относно изградената емоционална връзка между тях. Майката на Н. прави всичко необходимо детето да бъде добре обгрижвано, търси всякакви възможности тя да се развива, да води активен социален живот със свои връстници, да разнообразява ежедневието ѝ с различни занимания. Комуникацията между двамата родители е нарушена, по информация на майката. Между родителите липсва сътрудничество и нямат добри взаимоотношения.

За майката на детето, съобразно приетата по делото справка от НАП – П., става ясно, че за лицето Г. Н. И., ЕГН *****: няма регистрация като едноличен търговец; няма регистрация като самоосигуряващо се лице; няма участие в търговски дружества. От приложена Справка актуално състояние на действащи трудови договори от „Регистъра на осигурителите за регистрирани трудови договори“ за период от 01.01.2020 г. до 24.11.2022 г. – лицето има трудово правоотношение с *****, прекратено на 20.10.2022 г. и с *****. От приложена Справка – Данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2020 г. до 31.10.2022 г. – лицето има осигурителен доход средно от 1194,89 лева. Има подадена годишна данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ за отчетна 2021 г. с деклариран доход в приложение № 1 /доходи от трудови правоотношения/ в размер на 7740,85 лева и ползвано данъчно облекчение за деца по чл. 22в, ал. 2 ЗДДФЛ. Няма данни за подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетната 2020 г. Съгласно данните, подадени със Справки за изплатени доходи по чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ по ЕГН, за лицето няма данни за изплатени доходи, различни от трудови за отчетни 2020 г. и 2021 г. По данни на общините има

декларирани недвижими имоти – собственик на 1/4 ид.ч. от апартамент в гр. *****.
По данни на общините няма декларирани МПС.

За бащата на детето и ответник в производството има следните данни: За лицето Р. А. Д., ЕГН *****: няма регистрация като едноличен търговец; няма регистрация като самоосигуряващо се лице; няма участие в търговски дружества. От приложена Справка актуално състояние на действащи трудови договори от „Регистъра на осигурителите за регистрирани трудови договори“ за период от 01.01.2020 г. до 24.11.2022 г. – лицето има трудово правоотношение с ***** с посочена дата на сключване – 21.11.2022 г. и основна заплата 900 лева. От приложена Справка – Данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2020 г. до 31.10.2022 г. лицето е осигурено за м. август 2020 г., като работещо без трудово правоотношение, с осигурителен доход 360 лева. Няма данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетните 2020 г. и 2021 г. От приложена Справка за изплатени доходи по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за отчетните 2020 г. и 2021 г. – лицето има данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения за 2020 г. в размер на 480 лева. По данни на общините има декларирани МПС: собственик е на *****. По данни на общините няма декларирани недвижими имоти.

От представената като писмено доказателство по делото Служебна бележка с изх. № 976-УР-12/17.06.2022 г., изд. от СУ *****, се установява, че Н. Р. Д. е ученичка в ***** клас през учебната 2021/2022 г. и редовно е посещавала учебните занятия.

С исковата молба е представена Служебна бележка с изх. № 97/02.06.2022 г., изд. от Езиков център *****, от която е видно, че Н. Р. Д. от ***** клас, през учебната 2021/2022 г. е посещавала курс по английски език към езиков център *****, за който е заплатена сумата от 600 лева.

Представени са и два броя квитанции, издадени от ***** във връзка със заплатени такси за м. юни и м. юли 2022 г., всяка на стойност от 60 лв.

При така установените факти от значение за спора съдът достигна до следните правни изводи:

Задължението за издръжане на детето до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждане на детето, като съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК, в сила от 01.10.2009г. те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които я дължат – чл. 142, ал. 1 СК. Алинея втора на чл. 142 СК посочва, че минималният размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Правото на детето да получи издръжка от своите родители е безусловно и е достатъчно наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете“. При новата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя.

За да бъде уважен искът за осъждане на ответника да заплаща месечна издръжка в по-висок от присъдения вече размер на детето си, следва да се установи промяна на обстоятелствата, при които е бил определен първоначалния размер на издръжката, размерът на доходите на всеки от родителите на детето, с оглед преценката на

възможностите им да осигурят издръжка.

По отношение на първата група обстоятелства, подлежащи на преценка в настоящото производство, съдът намира, от една страна, че действително е налице промяна в обстоятелствата, мотивирали първоначално определения размер на дължимата на детето издръжка. Същата е присъдена от преди повече от 7 години. За изминалия период от време е налице промяна в нуждите на детето. Освен това съществува промяна на икономическата обстановка в страната, при която обективно е трудно дете на тази възраст да бъде издържано с определените преди повече от 7 години средства от 150 лева – издръжката, която ответникът е осъден да плаща. Увеличена е и минималната издръжка по закон, която към момента е 195 лева, като издръжката от 150 лева, която получава детето в момента, е в размер под минималния за страната и не отговаря за нуждите на дете на ***** възраст. Освен това трябва да се има предвид, че майката осъществява и фактическото отглеждане на детето. От друга страна, няма информация и доказателства бащата на детето да полага грижи за други лица или да има задължения за издръжка на друго малолетно или непълнолетно дете. Тук е мястото да се посочи, че бащата работи по трудово правоотношение от скоро, същият е млад, здрав и в трудоспособна възраст и съдът приема, че е във възможностите му да реализира месечен доход над размера на средния за страната такъв. Следва да се има предвид, че бащата не участва по друг начин в отглеждането и възпитанието на детето. При предходното определяне на издръжката детето не е било във възраст, за да е имало толкова потребности, както понастоящем. В момента обаче нуждите на детето са завишени с оглед факта, че има нужда от дневни в по-висок размер предвид активния растеж и нуждата от повече питателна и здравословна храна, както и с оглед необходимостта от подготовка за кандидатстване след ***** клас. Установи се, че Н. посещава частни уроци и театрална школа, което от своя страна изисква допълнителни средства.

При преценка какъв е подходящият размер на издръжката, който да отговаря едновременно на потребностите на детето и на доходите на родителя, задължен с нея, съдът намира, на базата на събраните писмени и гласни доказателства, че детето има нужда да получава, а двамата родители са задължени да му осигуряват обща месечна издръжка в размер на около 400 лева – за храна, дрехи, обувки, ток, вода, интернет, за развлечения, подходящи за дете на неговата възраст, за училищни пособия и материали, за извънкласни занимания и задоволяване на други текущи нужди, включително и такива, необходими за правилното интелектуално и физическо развитие, както и за задоволяване на здравословни проблеми и необходимите за това лекарства и витамини. Необходими са средства и за здравословен хранителен режим. При разпределяне на тази издръжка следва да се има предвид, че детето живее при майката и същата полага ежедневни грижи за него. Настоящият съдебен състав намира, че бащата следва да осигурява по 220 лева месечна издръжка за детето си, а останалите 180 лева следва да се поемат от майката, която полага грижи за фактическото отглеждане на детето.

Ето защо искът за увеличение на издръжката се явява основателен за сумата в размер на 220 лева месечно за детето Н. Р. Д., начиная от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.09.2022г., до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, поради което и следва да бъде уважен в този размер. Съдът намира, че предвид факта, че бащата се намира в работоспособна възраст, млад и здрав е, няма задължения към други непълнолетни лица, ще може да заплаща издръжка в този размер.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, вр. с чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответникът дължи окончателна държавна такса по предявения иск върху размера на присъдената /увеличена/ издръжка, която възлиза на сумата от 100,80 лева (сто лева и осемдесет стотинки) – държавна такса върху увеличения размер на издръжката /70 лв. x 36 месеца x 4%/.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат в полза на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Доколкото обаче по делото не е направено искане за присъждане и не са представени доказателства за сторени такива, то съдът не дължи произнасяне по тях.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК, доколкото съдът уважава иск за присъждане на издръжка, следва да допусне предварително изпълнение на решението.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на определената с Решение № 190/15.01.2016г., постановено по гр. дело № 5271/2015 г. по описа на Районен съд – П., I бр. състав, влязло в сила на 09.02.2016 г., месечна издръжка, дължима от Р. А. Д., ЕГН ***** на малолетното дете Н. Р. Д., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Г. Н. И., ЕГН ***** като УВЕЛИЧАВА същата от 150 лева /сто и петдесет лева/ на 220 лева (двеста и двадесет лева) месечно, считано от 08.09.2022 г. до навършване на пълнолетие от детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска за времето от падежа до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Р. А. Д., ЕГН ***** да заплати по сметка на Районен съд – Пловдив сумата от 100,80 лева (сто лева и осемдесет стотинки) – държавна такса върху увеличения размер на издръжката /70 лв. x 36 месеца x 4%/.

На основание чл. 242 ал. 1 от ГПК **СЪДЪТ** **допуска предварително изпълнение на решението.**

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____